

Ayşe - (Kemal Tahir'in 'Esir Şehrin İnsanları' Romanı) - **Terbiyeli**

**Karakter** Kamil Bey ve Nermin Hanım'ın kızları Ayşe, Avrupa terbiyesi ile yetiştirilmiş altı yaşındaki bir çocuktur. Yaşıtlarına nazaran daha olgun tavırlar sergilese de, esasında çekingen ve vahşi bir kızdır. Kendisine karşı gösterilen sıcak tavırlar karşısında ancak yumuşak huylu ve sokulgan davranır. Son derece terbiyeli olan Ayşe, biraz sulugözlüdür.

**Aktiviteler** Avrupa'dan İstanbul'a zorunlu olarak taşınmak mecburiyetinde kalan Kamil Bey ve ailesinde, Ayşe de, gördüğü ve alıştığı aktiviteleri değiştirmiştir. Yeni taşındıkları evde babasının bahçeye aldığı ördek, kaz ve tavuklarla oynamayı sever. Zamanını annesinin yanında evde veya annesinin halasının evine misafirlğe giderek geçirir.

#### ÖRNEK ANILAR

**Çekingen/ Vahşi** Yeni tanışmalar Ayşe için zordu. Çekingen tabiatı olan çocuk, vahşiliğe yakın karakterini aşık ederdi. “Bağlarbaşı'na yaklaşırken Kamil Bey, Ayşe'yi bu tanışmaya hazırlaması gerektiğini düşündü. Ayşe, yeni gördüğü insanlardan kimini nedense yadırgıyor, üstüne düşüldükçe çekingenliği enikonu vahşiliğe dönüşüyordu.” Ayşe, Nemide Hanım misafirlğe geldiğinde de aynı tavrını devam ettirdi. Nemide, Ayşe'yi annesine sorduğu vakit, Nermin “Henüz hazır değil... Yukarı kaçtı. Biraz vahşidir.” Sözleri ile kızını ifade etti.

**Yumuşak huylu/ Sokulgan** Ayşe'nin vahşi ve çekingen karakteri sadece kendisine yakın alaka gösterildiğinde değişiyor, Ayşe birden yumuşak huylu ve sokulgan bir çocuk haline geliyordu. “ Bütün esmer kız çocukları gibi üzerinden şirretlik aktığı halde, Ayşe hakikatte bir tekir kedi yavrusu gibi yumuşaktı, sokulgandı.”

**Terbiyeli** İspanyol dadılar tarafından itina ile yetiştirilen, Ayşe aldığı üstün terbiye neticesinde yaşıtlarından daha özel davranan bir kızdı. “Ayşe, annesinden izin almadan hiçbir şey elini sürmezdi ki...”

**Sulugözlü** Kamil Bey'in cezaevine konması ve geçirilen ağır süreç, altı yaşındaki bir kız çocuğu için epey eğirdi. Ayşe, elinden hiçbir şey gelmediğinden, çareyi sürekli ağlamakta buluyordu. “ ' Ayşe, çok şükür, insan gibi ıstırap çekecek yaşta bulunmuyor.' Kendisi için ağlamaktan harap olduğunu söylemişlerdi.”